

Betænkning afgivet af Sundheds- og Ældreudvalget den 8. december 2020

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om forbud mod tobaksreklame m.v., lov om tobaksvarer m.v., lov om elektroniske cigaretter m.v. og forskellige andre love

(Udmøntning af national handleplan mod børn og unges rygning)

[af sundheds- og ældreministeren (Magnus Heunicke)]

1. Ændringsforslag

Der er stillet 21 ændringsforslag til lovforslaget. Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget har stillet ændringsforslag nr. 1, 2, 16 og 18. Sundheds- og ældreministeren har stillet ændringsforslag nr. 3-15, 17 og 19-21.

2. Indstillinger

Et *flertal* i udvalget (S, V, RV, SF, EL, KF og Susanne Zimmer (UFG)) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af ministeren stillede ændringsforslag. Flertallet vil stemme imod de af Dansk Folkeparti stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* i udvalget (DF) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme for de stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* i udvalget (NB) vil redegøre for sin stillingtagen til lovforslaget og de stillede ændringsforslag ved 2. behandling.

Et *tredje mindretal* i udvalget (LA) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Alternativet, Inuit Ataqatigiit, Siumut, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin havde ved betækningsafgivelsen ikke medlemmer i udvalget og dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske bemærkninger i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

3. Politiske bemærkninger

Venstre og Det Konservative Folkeparti

Venstres og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget glæder sig over, at regeringen har lyttet til vores ønske om en særlig indsats og plan for at forhindre børn og unge i at starte med at ryge. Venstre og Det Konservative Folkeparti fremlagde allerede inden folketingsvalget i 2019

udspil for en røgfri fremtid for danske børn og unge. Rygning fører til en lang række sygdomme, herunder forskellige typer af kræft. Samtidig koster rygning på årlig basis knap 14.000 danskere livet.

Selv om det er vigtigt, at alle danskere tilbydes alternativer til en tilværelse med røg, er det særlig vigtigt, at vi sætter massivt ind imod, at børn og unge overhovedet starter med at ryge. Jo tidligere unge starter med at ryge, desto større er risikoen for, at de ender som daglige storrygere. Samtidig viser forskning, at en tidlig rygedebut medfører store vanskeligheder med rygestop.

Venstre og Det Konservative Folkeparti støtter alle elementerne i det fremlagte lovforslag og vil især fremhæve, at der nu indføres røgfri skoletid, at cigaretter og andre nikotinprodukter skjules i forretningerne, og at reklamereglerne skærpes. Alle disse initiativer retter sig særlig mod at forhindre børn og unge i at starte med at ryge.

Regeringen og dens parlamentariske grundlag indgik i forbindelse med finansloven for 2020 en aftale om at hæve afgifterne på en pakke cigaretter, så den vil koste cirka 55 kr., og derefter med yderligere 5 kr. om 2 år, så en cigaret-pakke i 2022 ender på 60 kr. Venstre og Det Konservative Folkeparti havde gerne set, at prisen på en pakke cigaretter allerede i 2020 var steget til 60 kr. for at sikre den størst mulige effekt af prisstigningen.

Venstre og Det Konservative Folkeparti vil følge implementeringen af nærværende lovforslag nøje og om nødvendigt være klar til at tage fornyede initiativer med henblik på at sætte ind imod børn og unges rygning.

Radikale Venstre, Enhedslisten og Socialistisk Folkeparti

Radikale Venstres, Enhedslistens og Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget finder det aldeles positivt, at man med dette lovforslag tager et stort og vigtigt skridt

i retning af en røgfri generation. Partierne noterer sig, at der bliver taget en række vigtige initiativer i forhold til at forhindre børn og unge i at ryge. Partierne bemærker desværre også, at der er flere områder, der med fordel kunne blive dækket af lovforslaget. Dette dækker bl.a. over at indføre neutrale cigaretter, at loven kommer til at gælde for cigarillos udformet som cigaretter, at loven kommer til at dække opvarmet tobak og tilhørende produkter, og at loven tager højde for omgåelse af forbuddet mod smage. Partierne opfordrer derfor regeringen til hurtigst muligt at indkalde Folketingets partier til forhandlinger om en opfølgende lov om tobak, der kan tage hånd om disse og andre udestående initiativer.

Dansk Folkeparti

Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget anerkender, at rygning er ekstremt helbredsskadeligt – derfor skal børn og unge ikke bruge hverken tobaks- eller nikotinprodukter. Det politiske spørgsmål er dels, hvem der bærer ansvaret for, at rygerne ryger, dels hvilke tiltag der faktisk er rimelige, effektive og relevante, i forhold til at færre børn og unge begynder at ryge.

I forbindelse med denne lovbehandling overser regeringen også fordelene ved en forebyggelsespolitik, der reducerer skadevirkningerne på folkesundheden ved at tilskynde rygere, der ikke ønsker at stoppe, til i stedet at vælge mindre belastende (røgfri) tobaks- og nikotinprodukter.

Endelig har tilblivelsen af lovforslaget været en uskøn parlamentarisk proces. Regeringen har reelt ikke udvist vilje til at efterleve Justitsministeriets »Vejledning om Lovkvalitet«.

Der er ifølge Sikkerhedsstyrelsen 4.889 økonomiske operatører, der sælger cigaretter og/eller rulletobak til forbrugere. Heraf har 23 operatører mere end 10 udsalgssteder. Derudover har Sikkerhedsstyrelsen og Sundheds- og Ældreministeriet ikke kunnet oplyse et konkret tal for antallet af forhandlere, der er specialiseret i salg af elektroniske cigaretter, men angiver blot imellem 60-100 forhandlere, fordelt over fysiske butikker og via e-handel.

Alle disse forhandlere skal have nyt inventar, som skal leve op til arbejdsmiljøkrav, installeres sikkerhedsmæssigt forsvarligt og individuelt tilpasses det enkelte sted. Et arbejde, der skal udføres af håndværkere fra flere fag. Alle de samme forretninger og deres kæder skal efterfølgende administrere bureaukratiske og vidtgående regler for slag af tobaksprodukter. Det er ganske enkelt en usand påstand at mene, at alt dette arbejde samlet set holder sig under de 4 og 10 mio. kr., der skal til for ikke at behøve at efterleve reglerne i Justitsministeriets »Vejledning om Lovkvalitet«.

Regeringen har ikke fremlagt brugbare sammenlignelige tal for udviklingen i rygeprævalensen. Nyeste undersøgelser indikerer desuden, at andelen af unge rygere er faldet i 2019 og 2020.

Regeringen har ikke taget højde for uafhængig viden om de tobaks- og nikotinprodukter, der ifølge meget forskning er mindre belastende end produkter, der afbrændes.

Regeringen har ikke afsluttet den EU-retlige proces, før denne lovproces afsluttes i Folketinget, hvorfor Folketinget

reelt holdes hen i det uviste om mulige uoverensstemmelser i forhold til EU-retten.

Regeringen har heller ikke i sine svar til Sundheds- og Ældreudvalget efterlevet, hverken hvad der er rimeligt at forvente eller leveret svar, der rigtigt, fyldestgørende og sandfærdigt svarer på spørgsmålene.

Med dette betækningsbidrag ønsker Dansk Folkeparti at fastslå for eftertiden, at flertallet ser stort på, om man i praksis opnår det egentlige formål med lovgivningen mest effektivt, nemlig at færre børn og unge begynder at ryge i Danmark.

Dokumentation

Gennemgående er der ikke ført bevis for, at de væsentlige og indgribende regulatoriske tiltag, der indføres, faktisk understøtter målet med lovgivningen. I sundheds- og ældreministerens svar på L 61 – spørgsmål 2 fremgår det, at der i lovforslaget implementeres en række tiltag, som anbefales af Sundhedsstyrelsen og fagfolk, uagtet at der ikke foreligger en vurdering af, om tiltagene vil have en reel effekt på, at færre børn og unge begynder at ryge: »Med den politiske aftale er det besluttet at indføre en række tiltag, som anbefales af Sundhedsstyrelsen og andre fagfolk, uagtet at der ikke foreligger et grundlag for nærmere at vurdere effekten af tiltagene i en dansk sammenhæng – hver for sig eller samlet.«

Dansk Folkeparti kan ikke bakke op om vedtagelsen af indgående krav og regler, der stærkt begrænser det enkelte individs handlerum, og bebyrder en stor del af erhvervslivet, uden at dette står mål med resultatet. Dette skal særlig ses i lyset af, at der er flere initiativer, der ikke indgår i lovforslaget, såsom aldersverificering via betalingsløsninger og højere bødestrafte til dem, der overtræder lovgivningen ved at sælge tobak til børn og unge. Disse initiativer er påvist at have en positiv effekt, men er fravalgt af et flertal, imens adskillige andre frihedskrænkende og, efter vores bedste vurdering, symbolpolitiske initiativer dominerer lovforslaget.

Desuden fremgår det af høringen, at mange centrale spørgsmål hverken er blevet rimeligt kommenteret eller håndteret i det efterfølgende lovgivningsarbejde, herunder risiko for øget grænsehandel og nyetablering af sorte markeder, som vil indebære øget omsætning af produkter, der hverken lever op til krav om indpakning, ingredienser (kvalitet) eller beskatning. Øget illegal handel og øget grænsehandel vil derudover også forårsage økonomiske tab hos lovlydige forhandlere og producenter.

Forbrugerpolitik

Dansk Folkeparti konstaterer, at danske forbrugere stilles ringere med den nye lov. Virksomheder må ikke oplyse forbrugerne om de egenskaber, som de forskellige tobaks- og nikotinprodukter har – selv når dette fremgår af uafhængige videnskabelige undersøgelser.

Endelig vanskeliggør loven onlinehandel – ovenikøbet i strid med den politiske aftale fra december 2019. Det fremgår af »Aftale: national handleplan mod børn og unges rygning«, at: »Aftalepartierne er enige om, at børn og unge ikke skal kunne møde tobaksvarer, e-cigaretter og nikotinprodukter på salgssteder eller gennem anden promovring. Derfor indføres krav om, at alle tobaksvarer, e-cigaretter og nikotin-

produkter skal være skjult på alle salgssteder, herunder på internettet, indtil en kunde konkret efterspørger dem.«

Men i lovgivningen har man fjernet betingelsen om, at forbrugerne konkret skal efterspørge produkterne, hvorfor onlinebutikker ikke på noget tidspunkt må vise forbrugerne produkterne – i modsætning til fysiske butikker. Dette vil enten medføre, at danske forbrugere får sværere ved at gennemskue deres køb, eller at forbrugerne vælger at lægge deres køb i udenlandske onlinebutikker.

De erhvervsøkonomiske beregninger

Det står uden for enhver rimelig tvivl, at omkostningerne ved dette lovforslag klart overstiger grænserne på 4 og 10 mio. kr., som leder til en omfangsrig erhvervsøkonomisk konsekvensberegning, jf. Justitsministeriets »Vejledning om Lovkvalitet«.

Dansk Folkeparti har noteret sig sundheds- og ældreministerens svar på L 61 – spørgsmål 2, hvoraf det fremgår: »Ministeriet har vurderet, at de øvrige efterlevelseseffekter for L 61 udgør under 10 mio. kr. I tillæg hertil har Erhvervsstyrelsen vurderet, at de administrative omkostninger udgør under 4 mio. kr. Der er derfor ikke gennemført kvantificering i form af egentlige beregninger, der nærmere præciserer de erhvervsøkonomiske konsekvenser af lovforslaget.«

Adskillige aktører har nævnt i deres høringssvar til lovforslaget, at omkostningerne forbundet med lovforslaget overstiger de 4 og 10 mio. kr. Da Storbritannien indførte standardiserede indpakninger for tobaksvarer, udarbejdede de britiske myndigheder en fyldestgørende, erhvervsøkonomisk konsekvensvurdering af tiltaget. Den viste, at omkostningerne for producenter m.v. beløb sig til ca. 200 mio. pund, dvs. ca. 1,6 mia. kr. Til sammenligning indeholder Erhvervsstyrelsens vurdering ikke en beregning eller en bare nogenlunde realistisk vurdering, hverken af tiltaget vedrørende standardiserede indpakninger eller tiltaget vedr. et udstillingsforbud.

Det er stærkt kritisabelt, at et flertal i Folketinget ikke anerkender erhvervslivets økonomiske omkostninger forbundet med et lovforslag, der er stærkt indskrænkende for producenterne, kioskejerne, købmændene og specialbutikkerne. Det drejer sig bl.a. om følgende erhvervsaktører, der har påpeget denne klare mangel i lovforslaget: Dansk Erhverv, Dansk Industri, De Samvirke Købmænd, Nærbutikkernes Landsforening og Japan Tobacco International, Tobaksindustrien, Tobaksproducenterne og British American Tobacco, Philip Morris, SMOKE-IT og Brancheforeningen for elektroniske cigaretter, BECIG.

Både udstillingsforbuddet og standardiserede pakker vil ifølge Dansk Erhverv potentielt medføre betydelige omkostninger. Blandt andet Tobaksindustrien påpeger, at forslagets tiltag generelt er omfattende og indgribende, hvor flere betyder, at virksomhederne skal foretage grundlæggende og omkostningstunge ændringer. Nærbutikkernes Landsforening er bekymret for, at indførelsen af udstillingsforbud for tobaksvarer sammenholdt med øgede afgifter for selvsamme vil medføre, at lokalsamfundene vil opleve butiksdød, særlig i landdistrikterne. Skatteministeriet har i øvrigt vurderet, at

grænsehandlen med cigaretter forventes at stige med knap 1,2 mia. kr. i 2022, jf. L 75 – spørgsmål 28.

Det er på den baggrund Dansk Folkepartis klare opfattelse, at omkostningerne for erhvervslivet overstiger de 10 mio. kr., hvorfor det udgør lovsjusk, at ministeriet ikke har indvilliget i at kvalificere og præcisere de erhvervsøkonomiske konsekvenser. Det følger af Justitsministeriets »Vejledning om Lovkvalitet«, at et lovforslags bemærkninger bør indeholde en vurdering af de økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Ministeriet, regeringen og et flertal i Folketinget vil ikke anerkende disse omkostninger forbundet med lovforslaget. Det er Dansk Folkepartis opfattelse, at der som minimum bør udarbejdes en præcisering af erhvervsøkonomiske omkostninger i respekt for det danske erhvervsliv og principperne for erhvervsrettet regulering jf. Justitsministeriets »Vejledning om Lovkvalitet«.

EU-notifikation og ikrafttrædelsesdatoer

Lovforslaget var i regeringens lovprogram planlagt til at blive fremsat i maj 2020, men denne fremsættelse blev udskudt til efteråret 2020, da ministeriet og regeringen ikke havde notificeret lovforslaget rettidigt, hvorfor notificeringens standstillperiode i EU først udløb den 20. juli 2020.

Flere EU-medlemslande og EU-Kommissionen indgav udførlige udtalelser til lovforslaget, da de bl.a. vurderer, at kravet om standardisering af pakkerne og smagsforbud i elektroniske cigaretter er i strid med EU's tobaksvaredirektiv. På den baggrund blev standstillperioden forlænget til den 19. oktober 2020.

I efteråret er bekendtgørelserne til lovforslaget blevet EU-notificeret. Bekendtgørelserne er de konkrete retningslinjer, som erhvervslivet skal efterleve ved vedtagelse af lovforslaget. Det betyder konkret, at erhvervslivet ikke kan omstille produktionen, før bekendtgørelserne er stadfæstet. Standstillperioden for bekendtgørelserne udløber den 31. december 2020, men i det der kom flere udførlige udtalelser til lovforslaget, så er der risiko for, at der igen vil blive gjort indsigelser fra nogle medlemslande, så standstillperioden for bekendtgørelserne igen forlænges med 3 måneder, til den 31. marts 2021.

Med de oprindelige ikrafttrædelsesdatoer for produktionsomstilling ved fremsættelsen af lovforslaget ville producenterne kun have 24 timer til at omstille produktionen, hvis standstillperioden bliver udskudt. Sundheds- og ældreministeren har i et svar på spørgsmål til lovforslaget lagt op til at rykke ikrafttrædelsesdatoen til den 1. juli 2021, hvilket vil give producenterne 3 måneder til en produktionsomstilling, der kræver ændringer af maskiner, nyt materialeindkøb og radikale ændringer i pakkedesignet.

Det er Dansk Folkepartis opfattelse, at det direkte strider imod den indgående aftaletekst i december 2019 »National handleplan mod børn og unges rygning«, hvor følgende fremgår: »Standardiseringen indføres hurtigst muligt, idet der dog gives rimelig tid til omstilling af produktionsapparat hos producenterne og afvikling af varelager hos forhandlerne. En tilsvarende proces blev anvendt ved den seneste ændring af pakkerne med bl.a. større billedadvarsler.«

Det fremgår af sundheds- og ældreministerens svar på L 61 – spørgsmål 61, at producenterne ved de seneste 3 lovændringer af pakkedesignet på tobaksvarer i 2016, 2011 og 2008 har haft omkring 12 måneders produktionsomstilling. I det fremsatte lovforslag, som er væsentlig mere indgribende, har producenterne 3 måneders produktionsomstilling, hvilket ikke i forbindelse med de seneste tre lovændringer af pakkedesign har været anset for rimeligt.

Derfor foreslår Dansk Folkeparti, at ikrafttrædelsesdatoerne for produktionsomstilling ændres, således at intentionerne i aftaleteksten efterleves. Derfor bør produktionsomstilling af standardiserede indpakninger for tobaksvarer og elektroniske cigaretter træde i kraft den 1. januar 2022, samtidig med at endnu en afgiftsstigning på tobaksvarer træder i kraft. Market clean for at markedsføre og sælge tobaksvarer og elektroniske cigaretter fremstillet før den 1. januar 2022 træder i kraft den 1. april 2022.

EU-retten

Dansk Folkeparti forventer ikke kun, at en dansk regering på retvisende facon beskriver, hvordan man overholder EU-retten, men også at man besvarer de spørgsmål, EU-Kommissionen har stillet, så der ikke skabes tvivl om, hvilken regulering der er gældende. Er der således sat en ramme op for regulering, som der er i EU's tobaksvaredirektiv, går vi ud fra, at man bliver inden for rammen og ikke udfordrer den.

EU-Kommissionen har den 17. juli 2020 fremsendt en udførlig udtalelse til lovforslaget, hvori EU-Kommissionen udtrykker, at det foreslåede forbud mod smagsstoffer i andre tobaksvarer end cigaretter og rulletobak strider mod artikel 7, stk. 1 og 12, i direktiv 2014/40/EU (tobaksvaredirektivet), hvorefter andre tobaksvarer end cigaretter og rulletobak undtages fra forbuddet mod kendetegnende aromaer.

Det er således i strid med EU-retten. Det skaber usikkerhed om reguleringen, at der så tydeligt er en klar strid med EU-Kommissionen om det, som Danmark vil gøre, at vi risikerer såvel åbningsskrivelser som årelange søgsmål ved EU-retten.

Dertil kommer, at regeringen har sjoftet med EU-Kommissionen ved ikke at afklare spørgsmål fra EU-Kommissionen. Det er således først den 5. november 2020 ved besvarelsen af L 61 – spørgsmål 69 og 70, at regeringen erkender, at Danmark ikke har forholdt sig til væsentlige spørgsmål stillet af EU-Kommissionen i forbindelse med deres udførlige udtalelse til lovforslaget under EU-notifikationsprocessen. Dette er stærkt kritisabelt, at regeringen ikke har fået afklaret EU-Kommissionens bemærkninger til lovforslaget, inden Folketinget vedtager en så vidtgående lovgivning. Det er direkte lovsjusk.

Standardisering af pakker for tobaksvarer

Dansk Folkeparti mener, at det er kritisabelt, at et flertal i Folketinget vedtager en række initiativer, hvor der ikke er evidens for deres effekt. Det gælder særligt kravet om standardiseret emballage for tobaksvarer, urtebaserede rygeprodukter og elektroniske cigaretter.

Lovforslaget fremfører ikke tilfredsstillende argumenter for, at indførelse af standardiseret emballage for alle tobaks-

varer, urtebaserede rygeprodukter og elektroniske cigaretter er en nødvendig foranstaltning.

Af »Danskernes Rygevaner 2019« fremgår det desuden, at kun 2 pct. af danske unge imellem 15-29 år bruger elektroniske cigaretter dagligt, hvilket må anses for at være en begrænset andel, og der er ingen indikationer på, at dette tal skulle stige. Desuden anføres det i konsekvensanalysen, at der ikke er tilstrækkelige beviser for, at foranstaltningen vil opnå den ønskede positive virkning af at begrænse udbredelsen af rygning, navnlig blandt mindreårige: »Standardiserede tobakspakker er et relativt nyt tiltag, og evidensen er derfor sparsom, men Sundhedsstyrelsen vurderer på grundlag af de foreliggende undersøgelser og erfaringer, at det vil have en effekt på især børn og unges rygning.«

Dansk Folkeparti vil gerne fastslå, at Dansk Folkeparti ikke støtter op om vedtagelsen af initiativer, der ikke er evidens for har den ønskede effekt. I stedet burde et flertal kigge på de initiativer, hvor det er påvist, at det vil have en positiv effekt på, at færre børn og unge begynder at ryge, herunder aldersverificering via betalingskort og højere bødestrafte.

FCTC og den danske tolkning af tobakskonventionen

Det danske demokrati fungerer bedst med åbenhed og transparens, og når alle involverede parter bliver taget seriøst for deres faglighed samt indsigt og har mulighed for at bidrage til den politiske problemløsning. Regeringen har i den forbindelse valgt at tolke den internationale WHO-konvention for tobak (FCTC) meget rigtigt og afviser, helt u hørt, at lade tobaksproducenter deltage i konsultationsprocessen – herunder møder med de erhvervsdrivende – og dermed indgå i dialogen om reguleringen af deres produkter, herunder at sikre, at deres faglige og markedsrelevante indsigter kan bidrage.

Følgende fremgår bl.a. af de retningslinjer, som WHO har fastlagt til efterlevelse af FCTC/artikel 5.3 i en uofficiel dansk oversættelse:

»2.1. Parterne bør kun interagere med tobaksindustrien når og i det omfang, det er strengt nødvendigt for, at parterne kan regulere tobaksindustrien og tobaksprodukter effektivt.

2.2 Når det er nødvendigt for parterne at interagere med tobaksindustrien, bør parterne sikre, at interaktionen foregår transparent.

Når muligt bør sådanne interaktioner foregå offentligt f.eks. via offentlige høringer, offentlige notitser og ved at gøre arkiver og dokumenter om sådanne interaktioner kendt for offentligheden.«

Det fremgår klart og tydeligt, at kommunikation imellem industri og myndigheder ikke er udelukket eller et brud med konventionen, men at kommunikationen skal holdes til det »strengt nødvendige«.

Det er både u hørt og helt uacceptabelt i et dansk demokrati, at legale producenter af lovlige produkter ikke bliver inddraget fuldt og helt på linje med deres opponenter og konkurrenter, herunder særligt ngo-lobbyisterne fra Kræftens Bekæmpelse, Hjerteforeningen og forskellige andre organisationer. Det er regeringens og sundheds- og ældremini-

sterens pligt at sikre en fri og åben dialog i lovens tilblivelse og en balance i synspunkterne.

Løsningsforslag

Som tidligere præciseret vedtager et flertal i Folketinget med dette lovforslag en række vidtgående initiativer uden dokumentation for de effekter, som det er hensigten at opnå med loven. Samtidig undlader flertallet at implementere initiativer, der er bevis for har den ønskede effekt. Heraf følger tre rimelige og nødvendige forslag, der vil fremme målet med lovgivningen, og som vil sikre et minimum af rimelighed over for erhvervslivet.

Aldersverificering via betalingskort

Aldersverificering via betalingskort er en ret simpel, men effektiv teknologi, der allerede eksisterer i dag og har gjort det i flere år. Det har til formål at kontrollere en given købers alder, hvis man forsøger at købe et produkt, der er omfattet af aldersbegrænsning. Løsningen er basalt set en softwareopdatering af de nuværende betalingsenheder i handlen. Den løsning kan man betinge sig af ved lov og ville betyde, at betalingen ganske enkelt ville blive afvist, hvis en person under 18 år forsøger at købe eksempelvis en pakke cigaretter eller en flaske spiritus.

Højere bødestrafte

Intentionen med lovforslaget er, at børn og unge ikke skal begynde at ryge – derfor skal det naturligvis ikke kunne betale sig at spekulere i at sælge tobaksprodukterne ulovligt til børn og unge. Dette kan ske ved en markant højere bødestraf end den nuværende.

Ikrafttrædelse

Dansk Folkeparti foreslår, at ikrafttrædelsesdatoerne for produktionsomstilling ændres, således at intentionerne i aftaleteksten efterleveres. Derfor bør produktionsomstilling af standardiserede indpakninger for tobaksvarer og elektroniske cigaretter træde i kraft den 1. januar 2022, samtidig med at endnu en afgiftsstigning på tobaksvarer træder i kraft. Market clean for at markedsføre og sælge tobaksvarer fremstillet før den 1. januar 2022 træder i kraft den 1. april 2022.

Evaluerings

Idet lovforslaget implementerer en række initiativer, der ikke er evidens for, bør det indgå i lovforslaget, at initiativerne skal evalueres igen om 2 år for at sikre, at Folketinget ikke har overreguleret markedet uden en reel effekt på børn og unges rygning.

Evalueringen bør adskilles helt fra de eventuelle effekter ved vedtagne afgiftsstigninger den 1. april 2020 og den 1. januar 2022. Evalueringen bør indrettes således, at det undersøges, hvilken konkret effekt standardiseret emballage på tobaksvarer, urtebaserede rygeprodukter og elektroniske cigaretter har haft på børn og unges rygning, samt hvilken effekt smagsforbud med undtagelse af mentol- og tobaksmag i elektroniske cigaretter har på børn og unges brug af elektroniske cigaretter.

På den måde ønskes det, at Danmark bidrager til et retvisende billede af disse initiativers reelle effekt på børn og unges rygning.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Ændringsforslag

Til § 1

Af et *mindretal* (DF):

1) I den under *nr. 12* foreslåede § 5 a indsættes i *stk. 1* efter »forbudt«: », indtil en kunde konkret efterspørger dem«.

[Mulighed for at fremvise tobaksprodukter efter konkret forespørgsel, herunder på internettet]

2) I den under *nr. 12* foreslåede § 5 a indsættes i *stk. 2* efter »pibetobak«: », opvarmet tobak«.

[Opvarmet tobak omfattes af undtagelsen mod fremvisning]

Af *sundheds- og ældreministeren*, tiltrådt af *flertal* (S, V, DF, RV, SF, EL, KF og Susanne Zimmer (UFG)):

3) I den under *nr. 12* foreslåede § 5 a ændres i *stk. 2* »hvor man« til: »som«.

[Afgrensning af salgssteder, som er specialiseret i salg af piber, pibetobak og cigarer]

Af *sundheds- og ældreministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, V, DF, RV, SF, EL, KF og Susanne Zimmer (UFG)):

Til § 2

4) I den under *nr. 11* foreslåede § 21 a ændres i *stk. 1, 2. pkt.*, » pibetobak og piber« til: »og pibetobak«.

[Præcisering af, at piber ikke omfattes af standardiseringskrav]

5) *Nr. 16* affattes således:

»16. I § 36, *nr. 1*, ændres »eller § 20, stk. 1 og 2, § 22 a,« til: »§ 20, stk. 1 og 2, § 21 a, stk. 1, eller § 22 a«, og »eller § 21« ændres til: »§ 21 eller § 21 a, stk. 2.«

[Lovteknisk ændring]

6) I den under *nr. 19* foreslåede ændring af § 38 udgår »eller § 37,«.

[Lovteknisk ændring]

7) Efter *nr. 20* indsættes som nyt nummer:

»01. I § 45, *stk. 1, nr. 1*, ændres »§ 14, stk. 1,« til: »§ 14, stk. 1 og 3,«.

[Lovteknisk ændring]

8) I den under *nr. 21* foreslåede ændring af § 45, *stk. 1, nr. 1*, ændres »ændres »§ 14, stk. 1,« til: »§ 14, stk. 1 og 3,«, efter »§ 19, stk. 1« indsættes: »§ 19 a, stk. 1,«, til: »indsættes efter »§ 19, stk. 1,«: »§ 19 a, stk. 1,«.

[Korrektion og lovteknisk ændring]

Til § 3

9) I det under *nr. 3* foreslåede § 3, *stk. 7*, indsættes efter »skoler,«: »kostskoler, efterskoler og«.
[Sproglig præcisering]

10) *Nr. 15* affattes således:

15. I § 33, *stk. 1, nr. 1*, ændres »eller § 17« til: »§ 17, § 18 a, *stk. 1*, eller § 25 a, *stk. 1*«.«
[Korrektion af indsat bestemmelse]

11) *Nr. 18* affattes således:

18. I § 33, *stk. 2*, ændres »og § 18« til: »§ 18 og § 18 a, *stk. 4*«.«
[Korrektion af indsat bestemmelse og lovteknisk ændring]

Til § 4

12) Efter *nr. 7* indsættes som nyt nummer:

01. I § 2 *b, stk. 1* og 2, ændres »§ 2 a, *stk. 5*« til: »§ 2 a, *stk. 6*«.«
[Konsekvensændringer]

13) *Nr. 9* affattes således:

9. To steder i § 5, *stk. 1*, ændres »§§ 1-2 a« til: »§ 1, § 2 eller § 2 a«, og to steder ændres »§ 2 a, *stk. 5*« til: »§ 2 a, *stk. 6*«.«
[Lovteknisk ændring]

Til § 7

14) I *stk. 1* ændres »*stk. 2-6*« til: »*stk. 2-7*«. [Konsekvensændring som følge af ændringsforslag nr. 17]

15) I *stk. 2* ændres », 7-12 og 15-22« til: »og 7«. [Konsekvensændring som følge af ændringsforslag nr. 17]

Af et *mindretal* (DF):

16) I *stk. 2* ændres »1. april 2021« til: »1. januar 2022«. [Udsættelse af ikrafttrædelsesdatoen]

Af *sundheds- og ældreministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, V, DF, RV, SF, EL, KF og Susanne Zimmer (UFG)):

17) Efter *stk. 2* indsættes som nyt stykke.
»*Stk. 3*. Lovens § 2, nr. 8-12 og 15-22, træder i kraft den 1. juli 2021.«
Stk. 3-13 bliver herefter *stk. 4-14*.
[Ændret ikrafttrædelsesdato for dele af lovforslaget]

Af et *mindretal* (DF):

18) I *stk. 4* ændres »1. oktober 2021« til: »1. januar 2022«. [Udsættelse af ikrafttrædelsesdatoen]

Af *sundheds- og ældreministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, V, DF, RV, SF, EL, KF og Susanne Zimmer (UFG)):

19) I *stk. 6*, der bliver *stk. 7*, ændres »§ 2, nr. 6, 13 og 14« til: »§ 2, nr. 6, 13, 14 og 01«. [Bemyndigelse til at sætte straffebestemmelse i kraft]

20) I *stk. 8*, der bliver *stk. 9*, ændres »1. april 2021« til: »1. juli 2021«, og efter »§ 2, nr. 9« indsættes: »og 12«. [Konsekvensændring som følge af ændringsforslag nr. 17 og overgangsordning for mærkning af tobakssurrogater]

21) I *stk. 9*, der bliver *stk. 10*, ændres »1. april 2021« til: »1. juli 2021«. [Konsekvensændring som følge af ændringsforslag nr. 17]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Det fremgår af »Aftale: national handleplan mod børn og unges rygning«, at »Aftalepartierne er enige om, at børn og unge ikke skal kunne møde tobaksvarer, e-cigaretter og nikotinprodukter på salgssteder eller gennem anden promovering. Derfor indføres krav om, at alle tobaksvarer, e-cigaretter og nikotinprodukter skal være skjult på alle salgssteder, herunder på internettet, indtil en kunde konkret efterspørger dem.«

Med ændringsforslaget ønskes bestemmelsen præciseret, så det fremgår, at en tobaksvarer kan fremvises efter konkret efterspørgsel både i fysiske butikker og på internettet.

Til nr. 2

Det foreslås at omfatte opvarmet tobak af undtagelsen mod fremvisning, da opvarmet tobak – i lighed med pibetobak og cigarer – har en meget begrænset appel til børn og unge.

Til nr. 3

I den foreslåede nye § 5 a, *stk. 2*, i lov om forbud mod tobaksreklame m.v. fastsættes, at forbuddet mod synlig anbringelse og fremvisning af tobaksvarer ikke gælder for salg af piber, pibetobak og cigarer på fysiske salgssteder, hvor man er specialiseret i salg af disse produkter.

Dette ændringsforslag er alene en sproglig ændring af lovtæksten, som har til formål at give mulighed for i bemærkningerne at angive, at afgrænsningen af specialbutikker, som bliver omfattet af det foreslåede § 5 a, *stk. 2*, svarer til de specialbutikker, der efter gældende ret er omfattet af lovens § 3, *stk. 2*, nr. 4, hvorefter forbuddet mod reklame ikke gælder i forhold til reklame rettet til køberen på salgssteder, hvor man er specialiseret i salg af piber, pibetobak og cigarer.

Et salgssted anses for at være specialiseret i salg af piber, pibetobak og cigarer, når stedet fører et bredt udvalg heraf. Herudover vil salgsstedet have mulighed for at kunne sælge specialvarer i øvrigt, der ikke appellerer til børn og unge. Det kan for eksempel være vine og spiritus, kaffe, chokolade samt andre specialiteter.

Sælger butikken andre tobaksvarer i meget begrænset omfang, er disse varer omfattet af forbuddet mod synlig anbringelse og fremvisning. En almindelig kiosk eller butik med bredere sortiment vil ikke være at betragte som en specialbutik.

Til nr. 4

Det fremgår af den foreslåede nye § 21 a, stk. 1, 1. pkt., som affattet ved lovforslagets § 2, nr. 11, at den, der markedsfører tobaksvarer her i landet, skal sikre, at hver enkeltpakning og eventuel ydre emballage har en standardiseret udformning. Efter bestemmelsen i 2. pkt. gælder standardiseringskravet dog ikke cigarer, pibetobak og piber.

Piber er ikke at betragte som tobaksvarer og er derfor ikke omfattet af det foreslåede standardiseringskrav efter den foreslåede § 21 a, stk. 1, 1. pkt. Det er derfor ikke relevant at nævne piber i undtagelsen til standardiseringskravet, som følger af det foreslåede § 21 a, stk. 1, 2. pkt. 2. pkt. foreslås ændres i overensstemmelse dermed.

Til nr. 5

Der er tale om en lovteknisk ændring, så opremsningen og brugen af »eller« og komma bliver korrekt. Der er således ikke tale om en indholdsmæssig ændring.

Til nr. 6

Der er tale om en lovteknisk ændring, da henvisningen til »eller § 37« allerede fremgår af den gældende lovtekst. Der er således ikke tale om en indholdsmæssig ændring, men en lovteknisk rettelse af en dobbelthenvi-
sning.

Til nr. 7

Det følger af lovforslagets § 2, nr. 6, at det foreslås at indsætte et nyt stk. 3 i § 14, hvorefter tobaksvarer, som ikke er omfattet af lovens § 14, stk. 1, og urtebaserede rygeprodukter med en anden kendetegnende aroma end tobak og mentol ikke må markedsføres her i landet. Det følger af lovforslagets § 7, stk. 6, at sundheds- og ældreministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af lovforslagets § 2, nr. 6. Dette vil alene ske, når og såfremt det EU-retlige grundlag er på plads.

Overtrædelse af det foreslåede § 14, stk. 3, er med lovforslagets § 2, nr. 21, foreslået bødepålagt efter § 45, stk. 1, nr. 1, i lov om tobaksvarer m.v. Da det foreslås, at sundheds- og ældreministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 14, stk. 3, foreslås det, at ministeren som konsekvens heraf også skal kunne sætte bestemmelse om bødestraf for overtrædelse af bestemmelsen i kraft. Dette forudsætter af lovtekniske grunde, at muligheden for strafpålægning fastsættes i en selvstændig ændringsbestemmelse, som sundheds- og ældreministeren vil kunne sætte i kraft samtidig med den foreslåede § 14, stk. 3.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 21, foreslås overtrædelse af bestemmelsen bl.a. strafpålagt med henblik på at sikre, at kendetegnende aromaer ikke kan påvirke forbrugsmønstrene af tobaksvarer og urtebaserede rygeprodukter i en negativ retning set ud fra et sundhedsperspektiv. Det forudsættes, at overtrædelse af den foreslåede § 14, stk. 3, i førstegangstilfælde som udgangs-

punkt straffes med bøde på 10.000 kr. I andengangstilfælde og i tredjegangstilfælde forudsættes bøderne udmålt til henholdsvis 20.000 kr. og 40.000 kr.

Til nr. 8

Det følger af lovforslagets § 2, nr. 6, at det foreslås at indsætte et nyt stk. 3 i § 14 i lov om tobaksvarer m.v., hvorefter tobaksvarer, som ikke er omfattet af lovens § 14, stk. 1, og urtebaserede rygeprodukter med en anden kendetegnende aroma end tobak og mentol ikke må markedsføres her i landet. Det følger af lovforslagets § 7, stk. 6, at sundheds- og ældreministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af lovforslagets § 2, nr. 6. Dette vil alene ske, når og såfremt det EU-retlige grundlag er på plads.

Det følger af lovforslagets § 2, nr. 21, bl.a., at med mindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde, den der overtræder forbuddet mod kendetegnende aromaer som forslået i § 14, stk. 3.

Da det med lovforslagets § 7, stk. 6 foreslås, at sundheds- og ældreministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af forbuddet mod kendetegnende aromaer efter § 14, stk. 3, foreslås det, at bestemmelsen som konsekvens heraf udgår af den foreslåede ændring af straffebestemmelsen i § 45, stk. 1, nr. 1 i lov om tobaksvarer som affattet i lovforslagets § 2, nr. 21, idet bødestraf først skal kunne ifaldes, når og såfremt sundheds- og ældreministeren sætter den foreslåede § 14, stk. 3, i kraft.

Til nr. 9

I § 3, stk. 1, nr. 1, i lov om elektroniske cigaretter m.v. anføres, at det ikke er tilladt at anvende elektroniske cigaretter med eller uden nikotin i eller på børneinstitutioner, skoler, kostskoler, efterskoler, institutioner med udbud af 3-årige gymnasiale ungdomsuddannelser, opholdssteder og lign., der har optaget børn og unge under 18 år, jf. dog stk. 2 og 3,

Det foreslås med lovforslagets § 3, nr. 3, at der indsættes et nyt § 3, stk. 7, hvorefter sundheds- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke skoler og ungdomsuddannelser der er omfattet af § 3, stk. 1, nr. 1.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at sundheds- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke skoler, kostskoler, efterskoler og ungdomsuddannelser, der er omfattet af § 3, stk. 1, nr. 1.

Det foreslås, at opremsningen i den foreslåede § 3, stk. 7, udvides med kostskoler og efterskoler. Der er alene tale om en sproglig præcisering, så lovtekst og bemærkninger stemmer overens.

Til nr. 10

Der er tale om korrektion af en foreslået indsat bestemmelse, idet det i lovforslaget fejlagtigt er anført, at der i lovens § 33, stk. 1, nr. 1, skal indsættes en henvisning til lovens § 15 a, stk. 1. Dette er ikke tilfældet og beskrives heller ikke i bemærkningerne til bestemmelsen. Der er således ikke tale om en indholdsmæssig ændring.

Til nr. 11

Der er tale om korrektion af en foreslået indsat bestemmelse, idet det i lovforslaget fejlagtigt er anført, at der i lovens § 33, stk. 2, skal indsættes en henvisning til lovens § 15 a, stk. 2. Dette er ikke tilfældet og beskrives heller ikke i bemærkningerne til bestemmelsen.

Der er desuden tale om en lovteknisk ændring, så opremsningen af de indsatte bestemmelser står korrekt.

Der er således ikke tale om indholdsmæssige ændringer.

Til nr. 12 og 13

Med lovforslagets § 4, nr. 7, foreslås i § 2 a i lov om forbud mod salg af tobak og alkohol til personer under 18 år indsat efter stk. 4 et nyt stykke 5. Dermed bliver stk. 5 til stk. 6.

Der henvises til det nuværende § 2 a, stk. 5, i lovens § 2 b, stk. 1 og 2, og to steder i lovens § 5, stk. 1. Henvisningerne er ikke blevet konsekvensrettet til § 2 a, stk. 6, som følge af lovforslagets § 4, nr. 7.

Der er således tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 4, nr. 7, uden indholdsmæssig betydning.

Til nr. 14

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ændringspunkt nr. 17 i ændringsforslag fra sundheds- og ældreministeren af 19. november 2020, hvormed det foreslås, at der i lovforslagets § 7 indsættes et nyt stk. 3.

Til nr. 15

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at det i nr. 17 foreslås, at ikrafttrædelsesdatoen for reglerne om standardisering af tobaksvarer som affattet ved lovforslagets § 2, nr. 11, standardisering af urtebaserede rygeprodukter som affattet ved lovforslagets § 2, nr. 15, samt sundhedsadvarsler og mærkning af tobakssurrogater som affattet ved lovforslagets § 2, nr. 9 og 12, udskydes fra den 1. april 2021 til den 1. juli 2021.

Til nr. 16 og 18

I det udkast til lovforslag, der blev sendt i offentlig høring i januar 2020, havde producenterne 6 måneder til produktionsomstilling af tobaksvarer. Lovforslaget blev udskudt, idet Sundheds- og Ældreministeriet ikke havde fået lovforslaget notificeret tidnok. I det lovforslag, der nu er fremsat, har producenterne kun 3 måneder til produktionsomstilling af tobaksvarer, da produktionsomstilling af pakkedesign træder i kraft 1. april 2021. Det vil sige, at producenterne straffes, fordi ministeriet og ministeren var nødt til at udskyde lovforslaget for at overholde EU-processerne.

Dertil skal det nævnes, at producenterne i forbindelse med de seneste tre ændringer i pakkedesign af tobaksvarer i 2008, 2011 og 2016 har haft 11-12 måneder til produktionsomstilling. Det fremgår af aftaleteksten bag lovforslaget, at forligspartierne er enige om, at »standardiseringen indføres hurtigst muligt, idet der dog gives rimelig tid til omstilling af produktionsapparat hos producenterne og afvikling af varerlager hos forhandlerne. En tilsvarende proces blev anvendt ved den seneste ændring af pakkerne med bl.a. større billedadvarsler.«

Dette ændringsforslag har til formål at sikre producenterne rimelig tid til en væsentlig produktionsomstilling, jf. aftaleteksten, som et flertal i Folketinget står bag. Producenterne bør ikke straffes for ministeriets håndtering af en EU-notifikation, og det bør derfor sikres, at producenterne får 11-12 måneder som aftalt til produktionsomstilling, jf. tidligere lovændringer.

Forslagsstillerne er bekendt med, at sundheds- og ældreministeren har indvilliget i at udarbejde et ændringsforslag, hvor ikrafttrædelsesdatoen af produktionsomstillingen rykkes fra 1. april 2021 til 1. juli 2021, men standstillperioden for bekendtgørelserne, der reelt skal implementere ændringerne i pakkedesign, udløber først 31. december 2020. Desuden er der overvejende sandsynlighed for, at standstillperioden for bekendtgørelserne udskydes til 31. marts 2021, som tilfældet er med lovforslaget. Det vil i så fald betyde, at producenterne kun får 3 måneder til produktionsomstilling, hvilket ikke anses som rimelig tid, jf. aftaleteksten bag lovforslaget.

Endelig skal det bemærkes, at ændringsforslaget ikke får konsekvenser for, hvornår de nye pakker kommer i handel. Det er alene et spørgsmål om, at producenterne får mere tid til produktionsomstilling.

Til nr. 17

Det foreslås, at ikrafttrædelsen af reglerne om standardisering af tobaksvarer som affattet ved lovforslagets § 2, nr. 11, standardisering af urtebaserede rygeprodukter som affattet ved lovforslagets § 2, nr. 15, samt sundhedsadvarsler og mærkning af tobakssurrogater som affattet ved lovforslagets § 2, nr. 9 og 12, udskydes fra den 1. april 2021 til den 1. juli 2021.

Med forslaget imødekommes ønske fra industrien om at give producenterne yderligere tid til at omstille deres produktionsapparat til de nye standardiserings- og mærkningskrav. Hermed vil det være muligt at fremstille tobaksvarer og urtebaserede rygeprodukter uden standardiseret pakning samt tobakssurrogater uden sundhedsadvarsler og øvrig mærkning til det danske marked frem til den 1. juli 2021. At produktet er fremstillet vil sige, at det er færdigfabrikeret og klar til distribution.

En ikrafttrædelsesdato den 1. juli 2021 falder sammen med det planlagte kommende mærkningskrav på cigaretpakkerne, som følger af artikel 7 stk. 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/904 om reduktion af visse plastikprodukters miljøpåvirkning (engangsplastikdirektivet), hvor der alligevel skal ske en ændring af pakkerne. Medlemsstaterne skal sikre, at det vedtagne mærke påføres produkter, der markedsføres efter den 3. juli 2021.

Forslaget ændrer ikke på, at det vil være lovligt at markedsføre lagervarer fremstillet før den 1. juli 2021 frem til den 1. april 2022. Det betyder, at gamle pakker af tobaksvarer eller urtebaserede rygeprodukter samt tobakssurrogater, der ikke lever op til og er fremstillet, før de nye standardiserings- og mærkningskrav træder i kraft den 1. juli 2021, ikke må markedsføres fra den 1. april 2022. At produktet er fremstillet vil sige, at det er færdigfabrikeret og klar til distribution.

Til nr. 19

Det følger af lovforslagets § 2, nr. 6, at det bl.a. foreslås at indsætte et nyt stk. 3 i § 14, i lov om tobaksvarer m.v., hvorefter tobaksvarer, som ikke er omfattet af lovens § 14, stk. 1, og urtebaserede rygeprodukter med en anden kendetegnende aroma end tobak og mentol ikke må markedsføres her i landet. Det følger af lovforslagets § 7, stk. 6, at sundheds- og ældreministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af lovforslagets § 2, nr. 6. Dette vil alene ske, når og såfremt det EU-retlige grundlag er på plads.

Da det foreslås, at sundheds- og ældreministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 14, stk. 3, skal ministeren som konsekvens heraf også skulle kunne sætte bestemmelsen i § 45, stk. 1, nr. 1, i lov om tobaksvarer m.v. om bødestraf for overtrædelse af bestemmelsen i kraft.

Det foreslås derfor, at sundheds- og ældreministeren fastsætter tidspunktet for, hvornår udvidelsen af bestemmelsen i § 45, stk. 1, nr. 1, i lov om tobaksvarer, til også at omfatte overtrædelse af det foreslåede forbud kendetegnende aroma i andre tobaksvarer end cigaretter og rulletobak, skal sættes i kraft.

Til nr. 20

Der er for det første tale om en konsekvensændring som følge af, at det i nr. 17 bl.a. foreslås, at ikrafttrædelsesdatoen for reglerne sundhedsadvarsler og mærkning af tobakssurrogater, som affattet ved lovforslagets § 2, nr. 9 og 12, udskydes fra den 1. april 2021 til den 1. juli 2021.

Der er for det andet tale om, at den foreslåede overgangsordning i lovforslagets § 7, stk. 8 for sundhedsadvarsler på tobakssurrogater, som affattet med lovforslagets § 2, nr. 9, foreslås udvidet til også at omfatte de øvrige mærkningskrav på tobakssurrogater, som fastsættes efter den foreslåede § 22 c, som affattet i lovforslagets § 2, nr. 12.

De nærmere regler om sundhedsadvarsler samt mærkning af og emballage på tobakssurrogater udmøntes i samlet bekendtgørelse.

Til nr. 21

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at det i nr. 17 bl.a. foreslås, at ikrafttrædelsesdatoen for reglerne standardiserede tobaksvarer og urtebaserede rygeprodukter,

som affattet ved lovforslagets § 2, nr. 11 og 15, udskydes fra den 1. april 2021 til den 1. juli 2021.

5. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 8. oktober 2020 og var til 1. behandling den 20. oktober 2020. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Sundheds- og Ældreudvalget.

Oversigt over lovforslagets sagsforløb og dokumenter

Lovforslaget og dokumenterne i forbindelse med udvalgsbehandlingen kan læses under lovforslaget på Folketingets hjemmeside www.ft.dk.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 8 møder.

Hørings svar

Et udkast til lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring, og sundheds- og ældreministeren sendte den 24. januar 2020 dette udkast til udvalget, jf. SUU alm. del – bilag 186 (folketingsåret 2019-20). Den 8. oktober 2020 sendte sundheds- og ældreministeren høringssvarene og et høringssnotat til udvalget.

Bilag

Under udvalgsarbejdet er der omdelt 23 bilag på lovforslaget.

Skriftlige henvendelser

Udvalget har under udvalgsarbejdet modtaget 11 skriftlige henvendelser om lovforslaget.

Deputationer

Udvalget har under udvalgsarbejdet modtaget 5 deputationer, der mundtligt har redegjort for deres holdning til lovforslaget.

Spørgsmål

Udvalget har under udvalgsarbejdet stillet 82 spørgsmål til sundheds- og ældreministeren til skriftlig besvarelse, som ministeren har besvaret, på nær spørgsmål 82, som forventes besvaret inden 2. behandling.

Annette Lind (S) Birgitte Vind (S) Tanja Larsson (S) Camilla Fabricius (S) nfm. Daniel Toft Jakobsen (S) Kasper Roug (S)

Julie Skovsby (S) Lennart Damsbo-Andersen (S) Rasmus Horn Langhoff (S) Stinus Lindgreen (RV) Lotte Rod (RV)

Kirsten Normann Andersen (SF) Trine Torp (SF) Peder Hvelplund (EL) Victoria Velasquez (EL) Susanne Zimmer (UFG)

Jane Heitmann (V) fmd. Ellen Trane Nørby (V) Hans Andersen (V) Martin Geertsen (V) Marlene Ambo-Rasmussen (V)

Sophie Løhde (V) Liselott Blixt (DF) Karina Adsbøl (DF) Mette Hjermand Dencker (DF) Jens Henrik Thulesen Dahl (DF)

Per Larsen (KF) Lars Boje Mathiesen (NB) Henrik Dahl (LA)

Alternativet, Inuit Ataqatigiit, Siumut, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin havde ikke medlemmer i udvalget.

Socialdemokratiet (S)	48	Liberal Alliance (LA)	3
Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	42	Alternativet (ALT)	1
Dansk Folkeparti (DF)	16	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Radikale Venstre (RV)	16	Siumut (SIU)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	15	Sambandsflokkurin (SP)	1
Enhedslisten (EL)	13	Javnaðarflokkurin (JF)	1
Det Konservative Folkeparti (KF)	12	Uden for folketingsgrupperne (UFG)	5
Nye Borgerlige (NB)	4		